

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători - Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Slatvițchi Ion, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Slatvițchi Ion Xxxxx, născut la xxxxxx, originar din r-nul xxxxx, s. xxxxx și domiciliat în r-nul xxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.03.2017 – 15.11.2017 (prima instanță);
2. 04.12.2017 – 17.01.2018 (instanța de apel);
3. 27.03.2018 – 20.06.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, /sediul Central/ din 15 noiembrie 2017, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Slatvițchi Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 150 unități convenționale ce constituie 3000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Donțu Mihail a fost admisă în principiu și dispusă încasarea de la Slatvițchi Ion în beneficiul lui Donțu Mihail, prejudiciul moral în mărime de 3000 lei. În rest, pretențiile din acțiunea civilă au fost respinse ca neîntemeiate.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Slatvițchi Ion, este învinuit de organul de urmărire penală de faptul că, la 21 ianuarie 2015, aproximativ ora 21:45, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, cu scopul de a-i înjosi onoarea și demnitatea lui Donțu Mihail, aflându-se în apropierea gospodăriei lui Craniuc Victor, amplasată în s. xxx, raionul xxxx, în prezența altor persoane, i-a aplicat lui Donțu Mihail multiple lovituri

cu pumnul în regiunea capului și peste diferite părți ale corpului, pricinuindu-i victimei leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de: traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, plagă contuză pe frunte; excoriații pe ambele buze; edem al țesuturilor moi ale capului și nasului.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Slatvițchi Ion în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către partea vătămată Donțu Mihail, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu dispunerea încasării din contul lui Slatvițchi Ion a prejudiciului material și moral integral, precum și a cheltuielilor judiciare.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că nu a cunoscut procedura de prezentare a probelor care argumentează acțiunea civilă. A fost agresat de către inculpat fiind impus în asemenea circumstanțe să stea izolat de societate din motivul excoriațiilor prezente pe corp.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, a fost admis din alte motive, inclusiv din oficiu apelul declarat, casată total sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Slatvițchi Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă, în mărime de 150 unități convenționale.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de Donțu Mihail și dispusă încasarea din contul lui Slatvițchi Ion în beneficiul lui Donțu Mihail, suma de 2900 lei cu titlu de prejudiciu material și 6871,91 lei ca cheltuieli survenite în urma tratamentului, precum și 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral, și 400 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a ajuns corect la concluzia despre vinovăția inculpatului Slatvițchi Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță, deși în partea dispozitivă a sentinței îl recunoaște vinovat pe Slatvițchi Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței a omis să constate fapta comisă, astfel încălcând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

În continuare, instanța de apel a menționat că cercetând probele prezentate de către partea acuzării a constatat că Slatvițchi Ion, la 21 ianuarie 2015, aproximativ la ora 21:45, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, cu scopul de a-i înjosi onoarea și demnitatea lui Donțu Mihail, aflându-se în apropierea gospodăriei lui Crainic Victor, amplasată în s. Step-Soci, raionul Orhei, în prezența altor persoane, i-a aplicat lui Donțu Mihail multiple lovituri cu pumnul în regiunea capului și peste diferite părți ale corpului, pricinuindu-i victimei leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de: traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, plagă contuză pe frunte; excoriații pe ambele buze; edem al țesuturilor moi ale capului și nasului.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

Mai mult, instanța de apel a notat că vinovăția inculpatului Slatvițchi Ion, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal este dovedită și prin următoarele probe, administrate în cadrul urmăririi penale, acceptate de inculpat și cercetate de către instanța de fond, și anume prin:

- declarațiile de la urmărirea penală și din instanța de apel a părții vătămate Donțu Mihail;

- declarațiile de la urmărirea penală a martorilor Crainic Victor, Slatvițchi Diana;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 352/D din 17 ianuarie 2017.

Totodată, instanța de apel verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, a atestat că vinovăția inculpatului Slatvițchi Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal a fost demonstrată pe deplin, în afara oricăror dubii rezonabile.

În continuare, instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Slatvițchi Ion a indicat că ține cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că, infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, de circumstanțele enumerate ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de căința sinceră.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens

comportamentul său în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea acestuia de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, luând seama de prescripțiile prevăzute la art. 364¹ din Cod de procedură penală.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a specificat că în speță calitatea de parte vătămată o are Donțu Mihail, căruia i-a fost cauzat prejudiciul în mărime de 2900 lei - costul hainelor deteriorate, 6871,79 lei pentru medicamente, mărimea prejudiciului cauzat fiind probată prin bonurile de plată a medicamentelor procurate precum și copiile fișelor din cartela medicală, care confirmă cheltuielile înaintate. În acest context, instanța de apel a menționat că ținând cont de faptul că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial și a admis pretenția înaintată de Donțu Mihail cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat.

În privința prejudiciul moral, instanța de apel a statuat că partea vătămată a suferit în rezultatul acțiunilor comise de către Slatvițchi Mihail. Totuși suma solicitată de partea vătămată de 15000 lei este exagerată.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat necesar a acorda cu titlu de prejudiciu moral sumă de 5000 lei, care urmează a fi încasată din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Donțu Mihail, sumă care va avea efect compensatoriu pentru partea vătămată și nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că, suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii.

Totodată, instanța de apel a conchis că datorită faptului că la materialele cauzei s-a anexat bonul de plată a serviciilor juridice acordate de avocat părții vătămate, eliberat de cabinetul avocatului „Valerii Covaș” ce certifică achitarea sumei de 400 lei de către partea vătămată Donțu Mihail, a dispus încasarea sumei de 400 (patru sute) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică acordată.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Slatvițchi Ion, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral și material, cu dispunerea încasării în beneficiul părții vătămate doar a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- inclusiv și partea vătămată este vinovată de producerea incidentului care a avut loc;

- prejudiciul material este estimat de partea vătămată Donțu Mihail, este declarativ, nefiind demonstrat prin probe materiale;

- nu este anexată nici o probă privind suportarea cheltuielilor solicitate pentru tratament;

- acțiunea civilă nu întrunește cerințele stipulate în art. 167 alin. (1) lit. a), b) Cod de procedură civilă, copiile actelor prezentate nu au fost certificate, și nu dovedesc temeinicia și perioada producerii efectelor, iar bonurile în original nu au fost prezentate în instanța de judecată.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință partea vătămată Donțu Mihail care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În argumentarea referinței, invocă că la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe care demonstrează suma prejudiciului cauzat prin comiterea infracțiunii, iar motivele invocate de inculpat nu sunt fondate, or în rezultatul comiterii infracțiunii i-a fost cauzat atât prejudiciu moral, cât și prejudiciu material.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține că potrivit recursului ordinar declarat, recurentul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ce stipulează cazurile când *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, fără a concretiza însă care anume caz este incident în speță.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul de recurs invocat și alegațiile recurentului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Colegiul penal atestă că în textul recursului declarat, se reflectă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fără a fi concretizat de recurent care anume caz este incident în speță, motiv din care instanța de recurs se va expune pe toate cazurile stipulate în acest temei de recurs: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt”*, în privința cărora în urma cercetării materialelor cauzei stabilește că nu-și găsesc confirmarea, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, întemeindu-și just soluția sa în latura civilă, în baza acțiunii civile și a probelor prezentate de partea vătămată Donțu Mihail (f.d. 80 – 97, 120-129), verificate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de admitere a apelului declarat de partea vătămată și acțiunii civile înaintate de aceasta, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, fără a fi admisă vreo eroare gravă de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Totodată, Colegiul penal în virtutea corectitudinii motivării instanței de apel inclusiv în latura civilă, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Slatvițchi Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Slatvițchi Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie